

Esters konfirmeration
St Petersburg 19 Mars 84.
Mina Gärningar
Hansén Stenbjörns. 42 Björns
Egenarconcord
Mina allsällskaste!
Det stod någonstades att man alltid bör
börja sin bön med att tacka, det var
ett så godt råd, som jag instar att al-
drig glömma. Detta är en visserligen
inte någon bön, men det stannas li-
tat så glad och tydligt att påminna
sig hvad allt man har att vara tacksam
för, att jag gärna börjar också detta
brev meddelande med ett tack. Min
älskade detta mer har fått vara be-
tydligt under de mina första hälft
af min bortavaro, mina andra två
här ha för taligt och med glädje med
 varit de mina förändelser och bör dock
som här af igenom tog på dem och
slutligen jag själv har inte utan nytta
gått i denna nya stola. Gud vare af
hjertat tack och lof för allt detta.
Detta är jag två tunga kärleksfulla

41.

Prästen af Skriftskolan
 framredan sade mig Doris att så verk-
 ligen är. Hon går emellertid gärna och
 hör honom det raktsat, men jag kan
 det icke mer omhvar än talade med
 en engelsktunga. I svenska kyrkan är
 plösten vara så sorgligt andefattig. Helt
 så är självärden, den friska förman-
 ningen mycket bristfällig. Det höra vi
 för närvarande genom jungfru Exters
 skriftskola. Doris frågade henne en
 dag huru det hade gått, "nog gick det bra
 besväret. - Ja, kunde du då svara
 på frågor? - Nej, men klackasen
 frågar alltid, "är det någon som vet",
 och så svarar den som vet, inte behöfver
 jag svara. - Hvad tycker man hos skoll
 läsa sig med en sådan undervisning
 i så många 7-8 gånger!? Men de läsa
 alltid läsa den ja hämt, blott de betala
 sina 5 Rbl emedan det annars är
 att frukta att de skola gå öfver till
 greckiska läran, hvilket sändt.
 Och nu kommer Helander hit till
 jästörjare! - I från kyrkan gick
 jag att uppväcka madame Goursief,

57

M. me Gourieff (19. 3. 1884)

som bor ganska nära oss, Chfignellåja
 N: 85, det var i vänt att träffa. Hon-
 nens var mycket snäll, trevligare arran-
 gerad än jag vet hos någon rysk familj.
 Vi talade mest franska, ett par gånger
 skandinaviska inslag. Det var dess-
 tom stort och rymligt, hon bor tillsam-
 mans med sin svärmor och svägerska. För
 mig var detta en stor surprise, jag hade
 väntat att finna henne i ett små-
 onständighet och all möjlig otyg-
 mad. Jag stökade in mitt kort med en
 snygg uppskrift, alla en vanlig syn
 och blev strax på det artigaste sättet.
 Förmågan vil huru som helst, jag
 mager ett litet, fördomsfullt ansikte,
 krusad och utstoppad på det finaste,
 en i sorgdräkt efter en svötes. Förmå-
 gan med helningen blev ytterst väl
 upptaget, hon hade bevarat ett "outpou-
 lant, argement minne af snälla förmå-
 ga". Vi talade mest franska, ett par gånger
 om det fanns en styf, men korrek-
 tions mening för att visa att hon kunde.
 Hon har tillbragt sina sommar i

Sverige och Norge för sina angrifna den
gen. skult och der gjort en mängd intres-
santa och förnämliga beaktningar. Att
hon rest med öppna ögon blif strax
tydligt det var mycket roligt att tala
med henne i en mängd ämnen, som
mest gingo ut på jämförelser mellan
deska land och byskand. Roligt var
att finna att hon varmt älskar sitt
Stadskärn dyckliga land och sitt afrik.
Hon höjde strax när det var med
min rytt och erbjöd mig att komma
till henne för att under conversation
läsa mig rytt. Jag afg. något bestämdt
svar, jag tycker det är bäst att först
lita närmare läsa hämna deuna de
görena, inrönn man gör sig seende för
bunden. Men hon sade att hon ofta
ser främsmande hos sig och frågade om
hon fick inbjuda mig, hvilket jag na-
turligtvis tacksammt antog. Hon bjöd
hon mig chokolade, hvilket emelländ
gott, utan smekost, som jag tafarit.
Det skall bli ganska lustigt och intres-
sant att se hvad slag af nyheter hon

er hos sig. Om öfversättningen sade hon
att 10 dagar till en 2. del det redan är
öfversatta och tryckningarna under
arbete, i sommar. Hota dessa hälas
i trö. Stålen och botten komma ut
till västa rytt. Solodet är det
vår g. bli något af den Viborgska fröken
arbete, ty vädande h. här för ofrigt att
öfversätta flera ämnen, emellan icke allg.
det är ju begripligt att några g. är
passande i Byggnad. Men att den
allierade censuren skall säga sig också
i detta är dock märkvärdigt. "Byrt-
tuppen" t. ex. har ansetts förgriplig
och strukits, hvem skulle ströta det!?
"Lilla genies" skulle aldrig gå igenom,
sade fru h. "Lampo Lampsell" har
redan blivit "tömd" till en läsebok
af hvem vet fru h. icke. "Fälttjän-
tänder" hon alls icke på, ty då ej förtäg-
ganne våga itaga sig den, o. hvem
skulle en enskild utom förmögouhet
nistera det! Sägona har ju hon och
fru Granström på eget förtag, de ha
fått igen sina pengar, men ännu ingen

ting för sitt arbete. Fru Graustroms man
har ett stort tryckeri, der de blifvit
tryckta. Mainof härer heller icke
Hunnit förläggare, visste Woldemar besätta
Dr. Standerstok, forespar icke Fältskärn
någon bytta i Pysstande, han säger att
man har icke allena det minsta intresset
sera sig för svenska historien och allt
som angår den och oss, utan man lyver
motvilja och hat till det, både det för-
gången och det nuvarande. Men en, som
åtminstone intresserar sig här för, så är
Woldemars far. Han aflicenterar troget ett
bäfte, i sender af den illastresade Fält-
skärn och studeras det med iver och
nöje. Han har köpt en tysk svensk
grammatik och vill gerna tala svenska
med mig, bara Woldemar är pånvarande.
Jag tycker så mycket om honom, det
är bara så svårt, då jag i vet hvad
jag skall kalla honom, inte kan jag
dumma till och säga outel utan vidare.
Till outel Gustafs Ebba i Lundna. Kan
jag med det första fase, tillsammans
med fru T., det skall bli ett roligt besök.

9.

(19. 3. 1884)

Slutet på besöket hos inad. Gouriel blef
 naturligtvis oändligt mycket belämin-
 gar till pappa och Tante. — Fredag
 gjäll bjöd doktorin Doris och mig till
 en Figueiras concert, något nytt och
 originelt, roligt för en gång att upplefva.
 Det var en chör af 55 portugieser och
 45 herrar i de grannaste nationella
 kostymer. Många vackra ansikten,
 alla många hemiskt färb, alla oblandade
 typiska. De satta alla och sjöngo entona,
 ibland två, ibland tvööst sorgliga
 sånger. Soli, duetter, quartetter före-
 kommo, alla med flera verser, så att
 de rikligt trunnat fastna i öronen. En
 sång sette "icke för mig" den yngste af
 deras bästa sopran på ett rörande och
 slett sätt och hade till ämne all den
 lycka som icke är till för de städers
 hemlösa zigueenare. ~~Det slutade med~~
 Christus, Guds son, är uppståndsen
 men icke för mig, icke för mig. De
 sjöngo på ett skogsbruten rytm, så att
 Doris dock förstod allt och översatte för
 mig. Jag har icke vetat att de äro uten

all slags religion, doktrin och sed.
Tänkt de äro ännu ännu, i sinande, beundra
själar, utan land och utan Gud!
Kärliken är hos dem ett slags religion,
en helig och ren känsla, som de vilja
synas emot.

I måndags vågade jag flitigt gå en
af de båda aquasellerna jag köpte; det
blev icke illa, men som modellerna
jag så riktigt i Bernazzis maner, så
är det litet värt. Vid vissa lekthoier
så madame de Vitt igen gaf mig vänlig
råd och föreskrifter tog jag mod till
mig och frågade om hon skulle vilja
läsa mig af sine studier. "Med mkt
nöje, mademoiselle, med vilken blyt
att mig ömtalas det för m. le professeur.
Det gick jag gärna in på och skall nu
svart på upp till bevine och afbevin
dem. Jag är bra glad deri, och
hvad som ändå vore nyttigt något så
vore att kunna bevin dem någon af
D. s. bevinliga aquaseller i original!!!
Jag har väl tro att min åsikade, jag
har lust att lägga 50 Rbl till på min

91
och annars kostnads bevin, eller
Toni kunde ju för ro ihell säga T. ex.
Selma, som illand bevinliga köpa tackor
om som jag har lust att få en riktigt
mattalöst vacker aquasell, sådan man
änna jag sett i H. förs. Hon kan få en
stor som ett nötskal angf, utan ram
för 40 à 50 Rbl, och kan välja mellan
ett och ängar eller haf och klippor,
italienska, krusliga eller finska lit
der. Frågan är fri, fast inte tror jag
tror går in på att sålunda köpa grisen
i sätten, om ellers jag skulle göra mitt
alla bästa med valet. Apropos per
gar, så glida de som vanligt alltför
lätt mellan minna fingrar. Jag böjer ändå
ingenting för mig själv, annat är nitpapper,
men åkringarna ha vittills kostat mig
omkr. 13 Rbl, det kommer dock att bli
mindre, jag kan redan utväga mig mkt
bättre än den första tiden. Så är det
alltensellamat tillfälle till en liten
fagnad för Doris eller Elmer, ett par lya
intller, en liten delittatess till ^{efterlångad} bordet
någon behöflig minnare, en bekräft på

ungen o. s. v. Nu stundar Pärken, så här
ges små gåvor till alla. Jag skulle vilja
köpa åt Doris en fotografisk för en
många smutlösa stora och små bilder
och åt Mosey en trefflig öfjetryckes taffel
i ram att hänga ofvånför blunns vägg.
Det går väl en 6-7 Rbl till detta. Esther
skall så också ha något, kanske i 3 Rbl.
Åt mig själv har jag utom skinkkragen
och öfverklorna, icke köpt något, ja
brefpapper, det är deunt, i 2 Rbl, men
månadsp. för Febr. och Mars 8 Rbl har
jag noggrannat tagit ut. Premaggiä är be-
ställd till 11 April, Doris till 24 May,
Kassan innsälles 44 Rbl. - Det var
ju att förmoda att ryska kursen skulle
stiga, så jag kom till Petersburg!
I går var en litet tröttsam dag.
Jag var bjuden till Alfreds på middag
och af docktorn på hans ka theatern
kl. 11 gick jag ut, efter en kopp kaffes för-
täring, vandrade till en optiker med
Fortis kikare, men fyllde det beställad
nya glas skulle kosta 6 rubel, hvar för
jag endast tillät honom att förka samman

(19.3.1884)

Här den invändigt, hvilket icke bortade
 ämnat är tackarödmjuktast. Den har
 aldrig passat bra för mina ögon och gör
 det ej heller nu, en ny bortas näst 8 Rd.
 Från Preussagge gick jag till Nyberg's kl. 3/4.
 Till middagen kommo flera hämmarande,
 bl. a. herrskapet Edellheim, herra Ullner,
 f. d. Toim. Niska var åter der! Men
 vet du, natten till förskräckande ful men
 niska kan du ej tänka dig. Han satt vid
 emot mig vid bordet, men det var nästan
 utredligt för aptiten. Min bordsgämn
 var kapten Höök, björnjägaren, som va-
 rit med oss att fälla 23 björnar.
 Vi ålste här bordet fick jag fara af till
 theatern. Drottningen hade tagit en bage
 på 5 af raden för Doms, fröken Thautke
 och mig. Man gaf "Monsieur le ministre"
 en 5 akters comedie af intet värde och
 alldeles för uttänjd på tängden. Jag var
 dock alltid roligt för spelets skull och
 språkets, som jag nu inte kan hjälpa
 att jag tycker är det vackraste i världen.
 Madame Gouriefrade mig en så grann
 complaisant för min hänska, som sade

att
man på accenten strax börde att jag
lärt språket i Paris. Hon misstog sig
litet grund, ty det är här på Frank-
ricen, som jag åter tagit förmågan att
sämma detta egendomliga Toufale. Jag
skulle kunna göra det fullkomligt, men
jag är allt generösare ännu. Vi kom-
mo hem först kl. 1 i natt, som alltid.
I dag på fm. gick jag till Toppleuise
för att besöka Helene Komma med mig
på en tavellutställning, som mysligt Top-
pleuise. Expositionerna äro de enda till-
fällen, som få draga mig från smärningen
hemma. Alla voro emellertid utgångna,
utom Woldensar, hos vilken jag satt
en timme och kvitade. Han var sjuk
och nedslagen när jag kom, men innan
jag gick, hade jag lyckats få honom helt
lyslig och uppiggad; han är ett gämblic-
kelt barn, men med goda anlag. I morgon
skall expositionsvärdarna göras om.
Mercinka är illamående, och då kan
ni tro att huset är upprock medvänt!
Hon har haft feber i natt och hela dagen,
men ingenting annat ondt. Oupphörigt

heter det: tante äva, berätta sagan!
Tante äva, berätta hvad på Björkrodden finns!
Hvad Patten bästen går? (gör) En så in-
tresserad, vatten liten åhörarensa har jag
aldrig haft. Da kan tro, Toini, att brevet
var välkommet! Vi fingo alla läsa det i
tur och så frågade Mercy: "När i går ut
och spåsa, Dosi, får brevet komma med?
I dag hjüte jag åt henne en liten liten porshin,
dock med rörliga lemmar (20 Rp) utmärket
söt med bara en liten pajt på, och sade
att det var lille Bertel som kom för att leka
med Mercy. Hon var strålande lycklig, men
som alla små barn för Mercy beta Agnes, ef-
ter det enda hon har sett, Antous och Betty,
lilla flicka, så kallades nu denna också
turvis Bertel och Agnes, till det blef för
alla Agnes Bertel af. Vet ni, en dag så kom
en skräddare hit med kläder till dollarna.
Strax som Mercy fick veta att det var en
sadan, spåsa hon efter Drimmelpetter,
slog upp bilden der med skräddarna som
klipper af Conrad's tunnans och pre-
senterade: ser du här är också en
skräddare! Hon försummar aldrig

något ärognos. Och verser återan hon
 i deligen bara hon hör ett ord av dem
 i Samtalen. En genomtreflig och
 söt liten unge är hon. Färdig på
 hvad hon har vackrast och hvad icke
 i sitt utseende. Vackrast nötkrönt,
 tyckit här, bruna strålande ögon,
 en bred liten nos, emmarna mer bred
 än lång, riktiga rädiskinden, men
 en full mun, med små tänder och
 stort tandkött. Som hon alltid skrattar
 så märks detta mycket. Lilla Waubke,
 som tycker rydligt om Mercy brukar
 säga: Schön bist Du nicht!
 Nej, godnatt nu, minna älskade, skellan
 är 92 och är alldeles gammal trött. Jag
 tänkte skrifa ett kort brev men
 nu våla på 16 de sidan!
 Tanterna jätta och Gustafsköpa ju kom-
 ma hit inom några dagar. Det skall
 bli helt roligt att se deras Helsingforsiska
 anteten. Meddela ibland till Anna
 af mina bref, jag minner och orkar
 ej skrifa till någon annan än er!

